

In dit nummer o.a.;

- Familieberichten
- Gezellige familiedag
- Udo en Mariska getrouwd
- Mondvol's eerste CD
- De pen
- Kuijpers - Vissers goes America
- Bezoek aan Australië
- Bougainville nieuws

De Kuijpers

Van de redactie

De nieuwe "De Kuisj" met een nieuw lettertype in de cover en weer een nieuw kleurtje. We zitten duidelijk nog in de experimenteerfase van onze familiekrant of we proberen zo vernieuwend mogelijk te zijn met onze krant. Neem dat, ... wat je het lekkerste smaakt. De kleurenditie, uitgeprint op mijn eigen printer, vonden wij wel mooier maar die bleek wel erg duur en enorm veel werk. Deze nieuwe krant is gedrukt (even stilte ...) bij ESSENT ENERGIE VERKOOP BV in Den Bosch. We bekijken nog wat dat aan werk en kosten oplevert en zullen dan verder zien. Misschien zal de prijs iets omhoog moeten. Je mag ons best laten weten hoe je daar over denkt.

Met mijn internet provider had ik nogal problemen ik heb nu twee nieuwe gekozen en dus twee nieuwe e-mail adressen waar je uit kunt kiezen, te weten

Jan.Kuijpers@zonnet.nl

en/of Jandekuijp@hetnet.nl

Martha en ik zullen op 16 januari afreizen naar Australië en Nieuw Guinea. Martha zal een weekje eerder terug komen dan ik. Mijn teugreis is voorlopig geboekt op 1 maart vanuit Sidney. In de volgende editie zullen we uitgebreid verslag doen van ons bezoek aan de kinderen en kleinkinderen van onze Piet. We zullen ook het een en ander op video vastleggen zodat we bewegende beelden en geluiden mee terug kunnen brengen. Door de drukte heb ik geen tijd voor het sturen van kerstkaarten maar wel bedankt voor jullie kaart en ....

De redactie wenst iedereen fijne kerstdagen en een gelukkig en succesvol nieuw jaar toe.

Herinneringsplaquette Ellen Harmsen en Mieke Kuijpers

"Ter herinnering aan
Ellen Harmsen en Mieke Kuijpers
Twee IVN'ers zeer betrokken bij de
bescherming van de vleermuis
† 17 juni 1999"

Zaterdag 17 juni jl. was het een jaar geleden dat Ellen en Mieke het leven verloren. Op deze dag had het IVN Tiel beide families uitgenodigd naar Tiel te komen om bij de vleermuiskelder in het wijkpark Linge-Waal (Passewaay) een herinneringsplaquette te onthullen, samen met IVN-leden en een vertegenwoordiger van Vlegel, de vleermuiswerkgroep Gelderland. Het is een fijne middag geworden. De ontmoeting met beider families was hartverwarmend; ook de weergoden waren ons gunstig gezind. Bij de herinneringsplaquette aangekomen, sprak Peter Heevel, penningmeester, een welkomstwoord. Gerrit Nuijen las een gedicht voor: Pygmalion van Ellen Warmond. Namens Vlegel werd een fraaie bos bloemen neergelegd. (Ellen deed het secretariaat van Vlegel). Met de veldbloemen, vers geplukt op de dijk, een eenvoudig gebaar van waardering voor Ellen en Mieke's veelomvattende activiteiten voor IVN-Tiel en hun bijdragen aan het ontstaan van de winterslaapplaatsen voor vleermuizen. Tijd voor een korte koffiepauze op het terras van de Hamsche Brug, om aansluitend met de familie de wandeling "Bos en Beemd" uit het wandelboekje te maken. Willem Sloot gidste, wie kan dat beter op dit grondgebied. Op deze zonovergoten middag heeft iedereen, denk ik, genoten van de spontaniteit in de ontmoeting met daarnaast de prachtige "Bos en Beemd"!

In een overlijdensadvertentie las ik de regels, ook deze middag zo van toepassing: "Achter de tranen van het verdriet, schuilt de glimlach van de herinnering".

Ted de Kort.

Familieberichten / mededelingen

Huwelijk / Geboorte / Dopelingen;

-
- 9 juli 2000   Werd **Kyra van Toor** gedoopt
dochter van **Christel en Sjacco van Toor**
Hun adres is Putterstraat 40, 5451 VR MILL
Tel.   0485 - 455448
-
- 1 oktober 2000   Werd **Lotte van Toor** gedoopt
Dochter van **Patricia en Rene van Toor**
Hun adres   Bazuinstraat 19, 5454 HC ST HUBERT
Tel.   0485 - 455453
-
- 21 oktober 2000   Werd **Amber van Kraaij** geboren.
Dochter van **Ellen en Edwin van Kraaij**
Hun adres is Graafschedijk 52, 5364 PS ESCHAREN
Tel.   0486 - 473342
-
- 17 december 2000   werd **Amber van Kraaij** gedoopt
dochter van **Ellen en Edwin van Kraaij**
Hun adres is Graafschedijk 52, 5364 PS ESCHAREN
Tel.   0486 - 473342
-
- Zwangerschappen   **Anette en Mark** eerste kindje eind januari.
Anneke en Eric tweede kindje ergens in februari.
Trudi en Jan-Joris tweede kindje eind maart.
-

Overlijden;

Op 1 juli 2000 overleed onze neef **Tiny Selten** op 43 jarige leeftijd.

Verhuizingen;

Christel en Sjacco van Toor

verhuisden van;
Gruttostraat 7,
5451 XZ MILL

naar;
Putterstraat 40, 5451 VR MILL
Tel.   0485 - 455448

En verder;

Marisa Kuijpers slaagde voor haar eindexamen aan de Aiyura National High School in Goroka

De Kuijp

Verschijnt twee maal per jaar.
tweede jaargang nummer 3.
Abonnement f 6,00 per jaar
Losse nummers zijn niet verkrijgbaar

Inzenden kopij voor de volgende editie
vóór 30 juni 2001.

Redactieadres;

Mergen 3, 5451 TA MILL tel. 0485 - 45 34 01. E-mailadres Jan.Kuijpers@zonnet.nl

Aan dit nummer werkten mee;
Jan Kuijpers (hoofdredactie)
Bert Kuijpers (historie)
Martha Blokland - Kuijpers (vertalingen)
Trudi Kuijpers en Jan-Joris Gommans
(eindredactie).
Rian van de Ven (kinderpagina)
En diverse anderen met ingezonden
stukken en foto's.

Gezellige Familiedag.

Door Betsy

Op 22 oktober j.l. zijn wij bij elkaar gekomen om onze zus Mieke te gedenken. Dit jaar zou ze 61 jaar zijn geworden. In de Kerk in Loosbroek werd een mis gehouden voor onze reeds gestorven familieleden: onze ouders, onze Piet, onze schoonzus Margreth en zus Mieke en Ellen Harmsen. Daar ik op 9 Oktober een ongeluk met mijn autotje had gehad en ik daardoor behoorlijk pijn in mijn nek had, had ik Max gezegd, dat ik helaas niet zou kunnen komen. Ik zag het echt niet zitten om alleen de hele tour naar Loosbroek te maken. Toen heb ik een goed medicijn tegen de pijn gekregen en daardoor voelde ik mij zo goed, dat ik spontaan in mijn nieuw tweedehandsje ben gaan zitten om er toch bij te kunnen zijn. Het was heerlijk weer en de autobaan was niet zo vol, zodat ik er in 3,5 uur was. Ik vond het voor mij heel belangrijk er weer eens bij te zijn. Bijna iedereen was er en zus Nellie en Koos waren gezond en wel uit Australië teruggekeerd. Annie kon nog niet goed uit de voeten vanwege een operatie aan haar voet, maar ze was er bij en dat was goed zo. Ook zus Jo was er, hoewel ze nog niet helemaal genezen was van een infectie. Broer Henk en Els waren er helaas niet. Ik vond dat wel jammer, omdat ik niet iedereen kan gaan bezoeken, als ik dan een keer in Nederland ben. Jozephien, Bert, Mieke en Gerda en ook zus Riet hadden alles goed voorbereid, zodat wij niets te kort kwamen. Er was zelfgemaakte balkenbrei, hoofdkaas en leverpastei, verschillende soorten brood en genoeg te drinken. De stemming was goed en iedereen had wel iets te vertellen. Zus Riet had voor Martha en Joop, als dank voor hun overgrote inzet als executeur testamentair een verassing paraat. Riet had bij de broers en zusters geld verzameld en daarvoor een weekend op een beautyfarm in België georganiseerd. Dit heeft ze met een leuk toespraakje en een hartelijk dankjewel aan Martha en Joop overgeven. Ik vind het heel mooi, dat zulke dingen bij ons in de familie gebeuren en dat duidelijk de dankbaarheid, die er voor elkaar ondervonden word, hieruit spreekt. Ik vond dat de dag heel goed verlopen is en ik denk dat ik voor iedereen

spreek als ik aan de Familie de Mol en aan Riet een dank uit voor deze dag.

Voor mij ging deze dag verder met een bezoek bij Rie en Wim, om de vooruitgang bij de bouwwerkzaamheden te bekijken. Daarna was ik bij Max en Jo, waar ook Nellie en Koos nog kwamen en wij de vele foto's die Nellie in Australië gemaakt heeft, hebben bekeken. Er zijn heel veel mooie natuuroptnames bij. Op Maandagmorgen ben ik dan bij prachtig weer naar huis gereden, waar ik dan ook goed aangekomen ben. Ik was heel gelukkig dat ik weer eens bij de familie was.

DE DAMES OP STAP

9 juni 2000. Door Jozephien de Mol.

Een dagje stappen met Nel, Jo, Rie, Riet, Joke en Annie. Het thema van de reis was Amsterdam met bezoek aan een diamant-slijperij en 'Madame Tussaud'. Het stond ons vrij een verkoopdemonstratie bij te wonen. Wat er te koop aangeboden zou worden wisten we vooraf niet. 's Morgens om zeven uur verzamelen bij Dancing Lunenburg in Loosbroek. Rie, Jo en Riet sliepen die nacht in de Hanenbergse Hoeve om niet te vroeg uit bed te hoeven. Vanaf Loosbroek reed de bus via Berlicum naar de eerste stopplaats waar we om ongeveer half elf arriveerden voor een kop koffie met iets erbij. We waren in een restaurantje in Voorschoten. Het dorp bestond uit één straat. Na de koffie begon de demonstratie, het ging om dekens, voetzakken enz. van puur natuur wol, waar de lanoline nog inzat. Een aantal producten had ook nog belijnen van magneten, die een goede uitwerking op de gezondheid zouden hebben. Sommigen van ons vonden het heel interessant. Anderen waren wat sceptisch vanwege de manier waarop we tijdens de demonstratie behandeld werden. Van de demonstratrices moesten we netjes en stil zitten en goed luisteren als in een kleuterklasje. Desalniettemin kregen we naderhand nog lekker te eten en iedereen had op zijn manier toch plezier gehad. In Amsterdam

kwamen we om vier uur aan en die tijd mochten we zelf invullen. Jo en ik (Jozephien) zijn enkele winkels in geweest om te kijken of er prijsverschil was en of de collecties van bepaalde winkels verschilden. Dit kwam echter overeen met de winkels in onze buurt. Daarna hebben we op een terras nog wat genuttigd en om zes uur gingen we per bus huiswaarts. Toen we rond kwart voor zes op de bus stonden te wachten konden we nog een waterhoen en haar kroost gadeslaan. Ze had haar nest, samengesteld uit waardeloos materiaal, gebouwd op een aanlegsteiger. Er lag een plank naar het nest maar een kuiken kon niet meer terug in het nest. Wel zielig. De kapitein van een boot zei, dat de waterhoen nogal dom was, omdat ze 1 km verder een veel beter nestaccommodatie zou hebben. Al met al was ons reisje leuk, ja leuk.

Udo en Mariska

(Door Marjo Kuijpers)

(na 11 jaar verkering dan eindelijk getrouwd)

Op 2 juni 2000 komt dan eindelijk de lang verwachte (een jaar vooraf aangekondigde) bruiloft van Udo Kuijpers (zoon van Anny en Cor) en zijn mooie bruid Mariska Sengers. De bruiloft begon vroeg, om 10.30 uur zodat er enorm veel feestruimte zou overblijven na alle plechtigheden en zo gebeurde het. Onderstaand een korte sfeerimpressie.

In een prachtig lichtblauw kevertje reed het paar van plechtigheid naar plechtigheid. Het weer was mooi (was ook in die vorm besteld) en het dak kon open. De gasten waren gezellig, feestig en grappig. De optredens (ook wel levensloop geheten) waren spits, humoristisch en scherp maar toch vriendelijk. De band was sfeervol, hiep, hiep hoera, hoempapa, maar toch modern (al kon het tempo soms wel wat omhoog). Het

eten was fantastisch, maar dat kan ook niet anders met een setje wat zo van uit eten gaan houdt. Om 02.00 uur gingen de gasten langzaam

huiswaarts. Van de huwelijksnacht hebben we geen impressie; die was immers vooral geheim, intiem en romantisch.

Kortom een fantastisch, supersnel omgevlogen dag om nooit te vergeten.

“Onbesuisd en recht door zee”

CD- presentatie

Als vervolg op de aankondiging voor Mondvol's Cd-presentatie uit de vorige "Kuijp", is mij gevraagd om een stukje te schrijven over het tot stand komen van ons eerste album "Onbesuisd en recht door zee". Sinds 1994 speelt Mondvol Nederlandstalige rockmuziek in de cafés, discotheken en feesttenten in de regio. Na zo'n 4 jaar begonnen we naast het repeteren van covers (naspeelliedjes) ook aan een repertoire met eigen nummers te werken. Na een jaar dachten we 12 nummers klaar te hebben en vonden we het tijd voor een ceedeetje. Twee producers, Ad Grooten (Pater Moeskroen) en Roel Jongenelen (VOF de Kunst) werden in de arm genomen. Zij hebben gedurende twee maanden alle liedjes onder de loep genomen en hier en daar in overleg met ons enige aanpassingen aan tekst en muziek gemaakt. In maart hebben we gedurende 6 lange dagen alle dertien nummers opgenomen. De ruwe opnames waren toen klaar. Aangezien we alles op aparte sporen hadden opgenomen (24 analoge sporen en minstens zoveel digitale), was het mogelijk om de opnames nog te veranderen. Er werden allerlei dingen weggelaten en toegevoegd (ierse fluiten, doedelzakken, heliportergeluiden, effecten op de zang, etcetera) wat het "afmixen" van de muziek wordt genoemd. Na 4 dagen intensief (en tot vervelends toe) naar onze eigen muziek geluisterd te hebben was ook de mix klaar en en hoefde het album alleen nog "gemastered" te worden. Tijdens het masteren worden de nummers op de goede volgorde gezet, wordt de klankkleur voor de hele CD bepaald en wordt het volume van alle nummers op één niveau getrokken. We hebben dit in de wereldberoemde Abbey Road Studio's in Londen laten doen door

Nick Web. Ik ben samen met twee andere bandleden naar Londen afgereisd en we hebben daarginds in 6 uur het hele album onder handen genomen. Nick Web heeft o.a. gewerkt met: the Beatles, UB40, Queen, Tina Turner, Oasis, Rollin Stones, Michael Jackson, Madonna, en vele anderen en mag nu Mondvol aan dat lijstje toevoegen. De CD was klaar; het 16 pagina's tellende boekje inmiddels ook. De voorbereidingen voor de presentatie waren in volle gang: 9 september werd de CD gepresenteerd en vele van jullie hebben dit gebeuren mee mogen maken. Met zeker 30 personen kwa-men jullie naar dit spektakel kijken en hopelijk heeft iedereen zich een beetje vermaakt in de overvolle en veel te warme zaal in Erp.

Abbey Road Studio

In ieder geval: bedankt voor de overweldigende belangstelling!

Peter (rockidool)

Op 10 December werd Riek van Ooschot – Selten 80 jaar. Dit werd met familie en vrienden gevierd in Cafe – zaal “De Sleutel”. Mocht u er niet aan gedacht hebben een kaartje of belletje vindt ze hartstikke leuk.
Pastoor Roesweg 47
5398 HR MAREN
tel. 0412 479625

Jeugdherinnering

(Door Bert)

Vroeger, toen wij nog allemaal kinderen waren, hadden de moeders het niet zo gemakkelijk. Bijna alle gezinnen waren groot en er was veel meer handwerk te doen. Dus had onze moeder, met zoveel kinderen, veel te weinig tijd. Daarom vertelde ze dan altijd onder het werken door een verhaaltje of zei een versje op en wij liepen dan met z'n allen achter haar aan. Een van die verhaaltjes ken ik nog steeds uit mijn hoofd. Het luidt als volgt:

“Hoe Jantje jokken kan”.

Jokken is een heel groot kwaad,
daarom volg nooit Jantjes raad,
wat je zegt of wat je doet,
dat je nimmer jokken moet.

Eens stal Jan een grote worst,
hoe de knaap het wagen dorst,
bij zijn moeder uit de kast,
zij ging er aan als reize gast.

Spoedig werd de worst gemist,
wie het deed bleef onbeslist,
Jantje zei hij deed het niet,
het was zeker door de hond geschied.

Haal hier die hond en ook een stok,
ik sla hem op zijn ruige kop,
zodat hij lopen kan nog staan,
ik sla hem dood hij moet eraan.

Nee pa, het was niet onze hond,
maar de kat die de worst heeft aangevat,
haal hier de kat zij moet te vuur,
zij betaald haar snoepen duur.
Ik verbrand haar, zoals je ziet,
of was het ook ons poesje niet?

Nee pa, het was een vreemde kat,
die de worst heeft aangevat,
en pa zij was zo zwart en had
een wit pluimpje aan haar staart,
ze liep weg met groot gebrom,
nee pa, haar zie je nooit weerom.

Maar toen zei pa, jij leugenaar,
jij hebt wel honderd jokken klaar,
ik zie de worst steekt uit je zak,
en Jantje kreeg een duchtig pak!

Dit keer gehanteerd door Jozephien.

Een van de belangrijkste dingen waar ik op dit moment mee bezig ben is mijn werk. "De Kruisheren" van het klooster in Uden verzorgen. De heren zijn gemiddeld 81 jaar. Bij vlagen hebben we dan ook te maken met de eindigheid van het leven. Over het algemeen is het 's morgens flink aanpotten. 's Middags is het wat rustiger, we zorgen dat iedereen wat te eten en te drinken heeft en maken een praatje. Toch ben ik acht uur op een dag flink bezig; gelukkig geeft het werk veel voldoening. Zeker als we iedereen in zijn eigen waarde hebben kunnen laten.

Dan mijn huishouden. Dat klaren we met zijn allen. Het mag wat ongeregeld zijn soms, maar ieder draagt wat bij. Het is leuk om met de een of ander ergens eens flink aan te werken. Vol voldoening kunnen we dan op de dag terugzien.

Ik mag me ook bezig houden met boeken, natuur en theater, maar naar mijn zin doe ik dat nog wat te weinig. Desalniettemin heb ik genoten van

voorstellingen als 'Piaf' en 'Fame'. Werkelijk fantastisch.

Onze Bert heeft zijn paarden en is daardoor tegen de tijd dat de merries gedekt moeten worden ontzettend ... bezig. Hier en daar een hengstenshow of afstammelingenkeuring. Links en rechts bij kennissen gaan kijken en dan op een diplomatieke manier een oordeel geven over hun fokproduct. Erg druk is hij soms ook om voor mensen een paard te zoeken. Dit heeft hij ook al voor ons Nel en Koos gedaan. Onze Bert stalt ook twee sportpaarden. Voor de dochter van Rieky van tante Riek en voor de dochter van een collega van mij. Hij staat deze meiden met raad en daad terzijde. Verder ritselt hij nog wat met tractors en weet ook daar een slaatje uit te slaan.

Ons Mieke en haar vriendje René studeren als de besten. Daarbij sport René regelmatig en werkt hij thuis in de kippenschuren. Ons Mieke vergadert en vergadert en vergadert voor de kindervakantieweek. Als sport doet ze aan streetdance, wat haar goed afgaat. 's Avonds ligt ze als een kikvors op de grond met haar benen te gooien en te trekken.... Voor haar figuur zegt ze dan. Verder vakantieweekend na vakantie-weekend, ik vind het veel, maar zij vindt het leuk.

Ons Gerda is al opticiën. Ze heeft nu al haar certificaten bij Hans Anders. Nu ze verdient, gaat ze vlot uit. Ik zal geen tijden noemen. Ze zou ook nog wel eens willen stijldansen, maar ze heeft nog geen partner. Ze houdt het dus bij streetdance. Als bijverdienste gaat ze vaak oppassen. Dat is eigenlijk de enige reden, waarom ze af en toe niet uitgaat. Jammer dat ze zo'n pech had met haar eerste auto. Op Bedaf bij Uden kwamen twee mensen te ruim door de bocht en ze reden het wiel onder haar Peugeotje uit. Met ons Gerda is alles in orde.

Wat onze gezondheid betreft, die is goed. Het hart van onze Bert doet het op zijn manier goed. En we zijn gezellig met z'n allen verkouden geweest in november.

Groetjes Jozephien.

P.S.: ons gezin is uitgebreid. Bij ons loopt nu een Border Collie rond en zijn naam is Cas.

Ik geef de pen aan .....

De Kuijpers – Vissers combinatie goes America

(By Marjo Kuijpers)

Kuijpers – Vissers, ja ja, 2 Kuijpersen, 1
aangetrouwde en onze grote reisleader Mark.
De reis die we maakten was geweldig. Enkele
feiten. We schoten 5 uur film, maakten meer dan

700 foto's, reden ruim 6000 kilometer, deden 9
staten aan en werden ettelijke dollars lichter. We
startten met een dollarkoers van 2.30 en kwamen
terug bij een koers van 2.52. Op onze traveller's
cheques hebben we dus goed verdiend.

Het was geweldig, mooi, gezellig, overweldi-
gend, afwisselend, kortom: een wereldervaring.

We startten op vrijdag 1/9 in Denver. Een enorme
stad die er uit ziet als een groot dorp.
Voornameijk laagbouw, maar waarom ook niet,
want ruimte is er genoeg. Van Denver reden we
via de Rockies naar Cheyenne. Vanuit Cheyenne
de volgende dag op weg naar het 7 uur verder
gelegen Deadwood, alwaar we Mt. Rushmore
bezochten. Hier hebben de yanks een kwartetje
presidenten uitgehakt in de rotsen. 100 jaar later
hebben wij Hollanders daar weer een reclame op
gemaakt.

In één van de natuurparken, nabij Deadwood,
hadden we onze eerste ontmoeting met een kudde
bizons. Hiervan zouden er later nog vele
volgen. Vanuit Deadwood reizen we naar
Yellowstone, het park van Yogi Bear. Het is daar
één grote scheikunde proef met modder,
vulkanen, zwavelbronnen, mineraalputten,
geisers en kalksteenterrassen. Het park ligt op
een breuklijn en borrelt en pruttelt dat het een
lieve lust is en net als bij scheikunde proefjes
stinkt het er verschrikkelijk. In het park
ontmoetten we bizons, elanden, coyotes en
honderden hertjes.

Geweldig mooi is het er. We komen aan met 25
graden, maar een dag later staan we met onze

korte broeken aan de auto ijsvrij te maken. Het
sneeuwt er zowaar nog even.

Via Jackson en Salt Lake City (van de
mormonen) komen we aan bij de canyons. We
doen eerst Bryce Canyon (erg rood) aan en
denken dat het niet mooier kan, maar we hebben
het fout. De Grand Canyon is overweldigend
mooi en natuurlijk GRAND. Dan beseffen we al
dat het niet mogelijk zal zijn om later aan te
geven wat nu het mooiste is wat we hebben
gezien. Van de Grand Canyon reizen we door de
woestijn richting Las Vegas. In de woestijn zijn
de indianen weggestopt, die verwoede pogingen
doen hun kraaltjes die ze destijds van de blanken
hebben gekregen weer aan de blanken terug te
verkopen. Las Vegas is met name in de avond
fantastisch, met zijn enorme casino's met
nagebouwde Eiffeltorens, piramides, sfinxen en
wat al niet meer. Hier proberen we onze vakantie
snel even terug te verdienen. Even lijkt dit te
gaan lukken, maar te veel overmoed doet de
bescheiden winst (en meer) weer verdwijnen. 's
Nachts vallen we in ons hotel nog midden in de
opnames van een TV serie (The Huntress (???)),
waarbij we een groepje acteurs vele malen
achtereen een lift zien bestormen ('Freeze !! etc'
je kent het wel).

De volgende dag via Death Valley naar
Mammoth Lakes; een erg mooi maar relatief
onbekend gebied. Van daaruit door naar
Yosemite National Park. Ook dit park is weer
overweldigend qua natuur en in dit park zien we
ook de sequoia bomen. Dit zijn de grootste
bomen (qua volume) op aarde en tussen een paar
van die bomen voel je je heel erg klein. Vanuit
Yosemite zijn we doorgeslagen naar San Fransisco.
Een waanzinnig gezellige stad, waar je 's avonds
rustig over straat kunt flaneren langs talrijke
bandjes. Zelfs de zwervers zijn er vriendelijk. Na
een bezoek aan Alcatraz en natuurlijk de
wereldberoemde Golden Gate Bridge zijn we
langs de Atlantische kust omlaag gegaan naar
Los Angeles. Hier hebben we onze laatste dagen
doorgebracht met bezoeken aan Disney en
Universal Studios en toen zat het er al weer op.
We hadden er een bijna vier weken durende
geweldige reis opzitten. Niet alleen omdat het zo
mooi was, maar ook omdat de Amerikanen zo
vriendelijk en gastvrij waren, allen de American
Dream uitstralend. Sommigen vinden het
overdreven, maar wij vonden het gewoon
gezellig. Ze waren aardig en pas veel later
kwamen we er achter dat ze van stemmen nog
niet zoveel kaas hebben gegeten. Beetje dom,
maar zo heeft iedereen wel iets.

Wij zijn weer terug van weggeweest. Twee maanden was toch een hele tijd zeker als ze met je huis aan het bouwen zijn en je zo nieuwsgierig bent hoe het er komt uit te zien. We hebben wel een goede reis gehad en heel erg veel gezien. We zijn begonnen in de staat Victoria waar Mien, Mary en Jan van oom Piet wonen. Eerst 2,5 week bij Mien en Henk en bij Mary en Ian, daarna 10 dagen bij Jan. We hebben het overal fijn gehad en iedereen deed moeite om ons zoveel mogelijk te laten zien van het land en van de zee. Na 1 dag reizen, 3,5 uur met de auto, 2 uur vliegen, 4 uur met de trein en nog eens 1 uur met de auto, waren we in Queensland, waar Bert woont. Hier waren we 3 dagen. Van daar gingen we naar Brisbane naar Mrs Wall en de volgende dag 12,5 uur met de trein naar Maitland, nog 1 uur met de auto en we waren bij Wim Selten in Singleton. (New South Wales) een week later bracht Wim ons naar Piet en na 5 dagen bracht Piet ons terug naar Wim die ons voor de laatste week naar Tony Dirks bracht in Bowral. We kwamen door prachtige streken, het was erg heuvelachtig en heel gevarieerd. Bananenplantages, hele grote stukken grasland en vee. Bossen en bosbranden (die waren er meer dan 100 toen wij daar waren). Het was lang maar we hebben ervan genoten en veel gezien. Om te laten zien hoe mooi het daar is zal ik een paar foto's bijvoegen.

Groetjes Nel en Koos

Ian en ik willen jullie een heel hartelijk dank je wel zeggen voor het welkom dat wij mochten ervaren tijdens ons verblijf in Nederland. We zullen proberen contact te houden met de familieleden die we ontmoet hebben. We zijn blij nu een gezicht bij een naam te kunnen plaatsen en te weten hoe het is in Nederland, vooral omdat er sinds het overlijden van onze ouders erg weinig correspondentie is geweest. Bert en Doortje verdienen veel dank, dat we daar mochten logeren en dat ze zo goed voor ons gezorgd hebben. We zullen blij zijn hen te ontvangen als ze naar Australië komen. Josephine en Martha bedankt voor dat je ons mee uit nam. We komen graag terug om dan opnieuw naar Kalkar te gaan en het afgewerkte project te bekijken. Het zal leuk zijn Jan en Martha te ontmoeten in januari. Jullie zijn van harte welkom en kunnen blijven zo lang je wilt. We hebben veel regen gehad in september en oktober, dus ziet het er naar uit dat we een mooie zomer zullen hebben.

We wensen iedereen een gelukkig en veilig kerstfeest dat het nieuwe jaar beter mag worden dan het oude was. Groeten Ian en Maria.

(Foto's uit de vakantie van Nel en Koos)

Vooruitgang in vredesbesprekingen

(uit "Nius Bilong Peace" van 14 september)

Van 4 tot 6 september 2000 werden besprekingen gevoerd in Rabaul. Deelnemende delegaties waren o.a. de nationale regering onder leiding van Sir Michalel Somare, Gouvernement van Bougainville onder Gouverneur John Momis. Bougainville's Peoples Congress' president Joseph Kabui leidde de Bougainville delegatie. Verder namen deel als waarnemer voor de Verenigde Naties Mr. Scott Smith, en voor de Monitoring Group Commandant-Brigadier Mike Silverstone. De belangrijkste onderwerpen waren:

Referendum; Men sprak waardering uit voor het initiatief van PM Sir Mekere Morrauta om constitutionele ruimte te scheppen voor het houden van een referendum. Alle partijen nemen dit mee voor bespreking met hun achterban.

Autonomie; Alle partijen waren van mening dat over de verdeling van de macht nog over en weer gesprekken nodig zullen zijn. Zeker de controle over de aanwending van de middelen uit natuurlijke bodemschatten.

Vernietiging van wapens; In deze bevinden beide partijen zich in dezelfde positie. Er zullen politieke beslissingen genomen moeten worden en politieke garanties gegeven moeten worden. Dan zal dit niet echt een probleem zijn.

Verklaring; De partijen gingen uit elkaar na het uitbrengen van een verklaring heel blij te zijn met de uitkomst van de besprekingen en geloof te hebben in elkaar toewijding een politieke en vreedzame oplossing te willen vinden in het Bougainville conflict.

Bougainville besprekingen

in kritieke fase

Door Kevin Rickits van AAP

Volgens welingelichte bronnen zijn de vredesbesprekingen in een kritieke fase gekomen. Teleurstelling in de overgangsbereidheid van Port Moresby dreigt militante Bougainville - politici er toe te brengen af te afhaken. Het obstakel is niet de vraag naar een referendum over onafhankelijkheid maar de mate van autonomie die de nationale regering bereid is toe te kennen aan de toekomstige machthebbers van Bougainville. Een beslissing was officieel toegezegd voor 17 september en uitgesteld tot 17 oktober. Nu heeft Minister van buitenlandse zaken en Bougainville zaken Minister Sir Michael Somare een nieuwe ronde van gesprekken gestart met Gouverneur (Interim Gouvernement), John Momis en President van BPC, Joe Kabui en andere eiland leiders. In maart aanvaarde Somare de notitie dat hij zou proberen de nationale regering en parlement over te halen deze constitutionele wijziging aan te nemen. Het grote probleem is nu

dat de Bougainvilleans de grootst mogelijke graat van autonomie eisen. Ze accepteren dat ze geen eigen buitenlandse zaken hebben, maar ze willen een eigen politiemacht en essentieel is een eigen paramilitaire macht. Ze willen bepaalde immigratiemacht, een eigen belastingstelsel en een eigen ministerie van financiën. Ze denken dat, als ze sommige of al deze eisen ingewilligd krijgen, de eis voor onafhankelijkheid in de gedachten van de militanten onder hen zal wegebben. Maar de regering wil niet wijken voor deze eisen, of komt er niet uit. Daarbij komt nog het gevoel van onverzettelijkheid, besluiteloosheid en instabiliteit van de nationale regering. Minister President Sir Mekere Morrauta is voornemens het parlement te sluiten van december tot 23 juli volgend jaar om een motie van wantrouwen te ontlopen. Ze (de regering) is te veel bezig met haar eigen probleem om aan de macht te blijven. Ze is te afgeleid om zich serieus bezig te houden met het Bougainville - probleem, zo zei de bron. Zelfs Somare is afgeleid en hij was het meest toegewijd van alle parlamentsleden om een blijvende vrede voor Bougainville te vinden. Sommige Bougainvilleans zeggen dat ze, als de besprekingen nu geen besluit opleveren, zij de besprekingen zullen staken en terug keren naar de bush (oorlog).

DE MARKTEN VAN BUIJN

De afgelopen weken zijn de regionale markten in het Buin-district flink opgeknapt met overkappingen en omheiningen. Het werk was net op tijd klaar als bescherming tegen de hevige regenval op de dag van de opening. De bouwers werden begeleid door leden van de "Australische Internationale Vrijwilligers Organisatie (AVI) en zeiden het zeer te waarderen de kans te krijgen om hun vaardigheden te gebruiken en te verbeteren en tegelijkertijd deel te nemen aan een project waar de hele gemeenschap voordeel van heeft. De laatste maanden is ook de handel weer op gang gekomen, zoals men zich herinnert van voor de crisis. Vissers van de Solomon Eilanden komen weer naar de zaterdagmarkt om hun vis te verkopen en groenten en andere lokale producten in te kopen. Er komen elke week meer vissers, zodat de prijs van de vis aanzienlijk gedaald is". Maar de vissers zijn niet de enige marktbezoekers. De mogelijkheid om zowel verse als gerookte vis te kopen heeft de markt populair gemaakt en zo wordt het voor de Buin handelaren gemakkelijker om ook hun andere handelswaar te verkopen. Met verbeteringen voor transport over de weg of over het water naar het Telei District lijkt voor Buin de weg naar versterkte groei open.

Keep in touch with the Dutch

(door Martha Blokland)

Deze titel is heel toepasselijk voor de correspondentie die op gang is gekomen met onze familie in Papua Nieuw Guinea na het overlijden van Margareth, Mieke en Ellen. Terugkijkend over het jaar 2000 zijn er veel brieven over en weer gestuurd en zoals blijkt steeds met veel vreugde ontvangen en beantwoord. De familiekrant "De Krijp" wordt ook in PNG met veel plezier gelezen. In de loop van de tijd zijn de berichten gelukkig weer wat opgewekter geworden. De beide meisjes Marisa en Josephine doen het goed op school en we hopen dat ze het kunnen opbrengen om hun studies af te maken. De brieven die ze uit Nederland krijgen betekenen veel voor hen en geven hun toch weer de spirit om niet op te geven, ondanks het gemis van de ouders in een land dat moeizaam terugkrabbelt uit een oorlogssituatie. Op 3 November heeft Marisa haar "Graduation Day" gehad en inmiddels is ze aan haar kerstvakantie begonnen. Ze is nog op Buka, maar zal waarschijnlijk met o.a. Josephine de Kerst bij Oma in Buin doorbrengen. Marisa zal hoogstwaarschijnlijk in Port Moresby gaan studeren. Volgens eerdere brieven zou dat dan medicijnen gaan worden.

Het blijkt dat er een lijn is opgezet naar de andere kant van de wereld, waar kindjes geboren worden, die tot onze verrassing Nederlandse namen hebben. Eerst was daar Mieke (dochter van Henny) en sinds mei is er ook Anne-Marie (dochter van Lambert) in PNG. Het doet goed om zo'n lief gezichtje van een van de kleine meisjes te zien. (zie foto Mieke in de cover). De correspondentie wordt hoofdzakelijk gevoerd door de vrouwelijke familieleden. Ik probeer er achter te komen of dat één van de tradities is. Wat de jongens betreft gaan we ervan uit dat "geen nieuws, goed nieuws" is.

De situatie op PNG is nog niet helemaal terug op het oude niveau en door het hele land moet nog hard gewerkt worden aan wederopbouw. Veel materieel is in zeer slechte staat, omdat natuurlijk geen onderhoud werd gepleegd. Door de vele regens in de afgelopen maanden is de voedselvoorziening in de regio Buin slecht geworden. Dat ook in PNG mogelijk muzikale familieleden wonen blijkt uit de berichten dat Henny blijkbaar ook muzieknunners gaat opnemen. We zijn zeer benieuwd.

Het geldt dat bij de uitvaart van Mieke en Ellen werd ingezameld moeten we nog even vasthouden. De mensen zijn er nog niet klaar voor om er daadwerkelijk mee te werken. "Hold

on" schreef Colleen, dus dat doen we dan maar. Josephine stuurde wat huisvlijt in de vorm van een schoudertas; het zag er leuk uit en in een mooie kleurcombinatie (natuur, zwart en blauw).

Van tijd tot tijd een kaartje naar de familie in PNG doet blijkbaar zoveel goed, dat het de moeite waard is.

Symposium

(Door Jan.)

Op zondag 26 november bezochten Ric, Marius, Josephine, Martha en Jan in "De kargadoor" in Utrecht een symposium, georganiseerd door werkgroep Papua New Guinea. Er stonden drie sprekers op het programma. De eerste spreker, Henk Janssen werkte van 1962 tot 1999 in PNG. Eerst in de Bumbu Compound (krottenwijk) in Lae en later als pastoor op Siassi. Gedreven verhaalde Henk van de geschiedenis van Papua New Guinea en de sociale veranderingen die dat met zich bracht. Die sociale veranderingen waren niet altijd een verfraaiing. Ook in PNG betekende vernieuwing niet altijd verbetering. Na Henk besteeg Max Arian het spreekgestoelte. Max is politicoloog en redacteur van de Groene Amsterdammer. In die hoedanigheid heeft hij enkele maanden in een uitwisselingsprogramma op de redactie van de lokale pers in Port Moresby meegewerkt. Max bezag de jaren van onafhankelijkheid en vroeg zich af of het nu een mislukking of een uitdaging is. De derde spreker was Janko van de Werf. Janko deed in Lae onderzoek naar "de vorming van jeugdbendes en de onafhankelijkheid van jongeren" in het kader van zijn afstudeeropdracht antropologie aan de universiteit van Nijmegen. Later namen de sprekers achter een forumtafel plaats en beantwoordden vragen uit de zaal. We hebben een aantal congressmappen mee terug gebracht zodat iedereen deze instessante speekbeurten nog eens kan nalezen.

Hallo,

Ik ben Amber, op 21 oktober 2000 ben ik geboren om 5:04 uur. Na 6 jaar konden papa en mama eindelijk mijn naam gebruiken, die ze op

hun huwelijksreis bedachten. Ik ben genoemd naar een schattig meisje in Griekenland. Vanaf het begin ben ik een gezonde vrolijke baby die van lekker eten houdt. De eerste dagen had ik volgens mijn broers een klemmetje om mijn plasser en ze vonden het dus ook niet vreemd dat ik wel eens huilde. Nu vinden ze het alweer heel gewoon dat ik er ben.

Groetjes Amber.

St Nicolaas

In Nederland wordt ieder jaar van half November tot 5 December het feest van Sinterklaas gevierd. Dit is naar aanleiding van het bestaan van St Nicolaas, een heilige die lang geleden leefde en goede dingen deed voor mensen die het moeilijk hadden. Hij komt dan naar Nederland met zijn Zwarte Pieten om op 5 December als hij jarig is alle kinderen cadeautjes te geven. Het is dus voor de kleine kinderen die nog geloven dat Sinterklaas echt bestaat een hele spannende tijd, want Sinterklaas heeft een groot rood boek waar alles in staat over alle kinderen van heel Nederland. Er staat bijvoorbeeld in of ze lief of stout zijn geweest. Het is een spannende tijd maar ook heel leuk.

Versje voor het slapen gaan

Kleertjes uit, Pyjamaatjes aan
Hoogste tijd om naar bed toe te gaan
Kijk eens even op de klok
Alle kippetjes zijn al op stok
Kom, we moeten nu slapen gaan
Kleertjes uit en Pyjamaatjes aan.

Hallo ik ben Pepijn

Ik wilde even vertellen dat ik 27 mei geslaagd ben voor mijn zwemdiploma C. Op 26 februari heb ik nog diploma B gehaald en nu al weer C. Ik moest met een regenjas aan zwemmen en met een koprol in het water springen. Knap hé.
Groetjes Pepijn van Geenen.

Prietpraat

Pokémon is momenteel een echte rage. Een pokémon kan evolueren, dat wil zeggen er ontstaat een sterkere versie van een bepaalde Pokémon. Alex vroeg daarom aan zijn moeder. Is een stier een geëvalueerde van een koe????

Max wil na de geboorte van Amber alleen maar blauwe muisjes eten, want van roze muisjes word je een jongen.

Mieke Kuijpers kreeg voor haar tweede verjaardag een driewieler. Terwijl ze hierop rondreed riep ze tegen iedereen die het maar wilde horen: "Happy Birthday, Happy Birthday, Happy Birthday".

Nadat Erik met zijn zoon Anjo de nabeschouwingen van de troonrede op prinsjesdag had bekeken en daarbij Wim Kok, onze minister president, aan zijn zoon had voorgesteld, stapte Anjo tijdens een busreis op een paar in pak en stropdas geklede medereizigers af, wees de heren aan en constateerde luid "Niet Wim Kok en ook niet Wim Kok".

In de cover

Watermerk: Vaas gemaakt door mieken en houtsnijwerk uit PNG

Inzetten: Mieke op visvangst en het bruidspaar Udo en Mariska Kuijpers